

Detalj iz filma "Tony" / SEACIA PAVAO

Al' se nekad dobro jelo baš

"Tony" je takav film uz koji ćete moći istinski da se zabavite, opustite i, što je najvažnije, nasmijete, jer u današnje vrijeme to je postala rijetkost

Kao i svaka druga dobra priča, i ova filma pod nazivom "Tony" (2026) svoje srce sadrži i vrijedi ispričati zbog ljubavi prema jednoj djevojci. Činjenica da je riječ o biografskom filmu o slavnom kuharu Anthonyju Bourdainu, ujedno i priči o odrastanju, ništa manje ne bi bila zanimljiva i da je njen subjekt fikcionalan. Jednostavno, scenaristička ekipa Lou Howe, Todd Bartels, Matthew Miller i Matt Johnson (ujedno reditelj) uspjela je u namjeri da, uz veliku pomoć mladog Dominica Sesse, koji portretira naslovnog Tonyja, načini tako zanimljiv i sadržajan mladalački prikaz čovjeka koji će izrasti u jednog od najboljih svjetskih kuhara.

> Kompletna ekipa u Vatelovom restoranu čini široku lepezu likova i osobenosti, te su scene u kuhinji same od sebe životne i interesantne

A djevojka zbog koje je i počela cijela priča jeste Nancy (Emilia Jones), Tonyjev ljubavni interes, dvije godine starija od njega, koju će mladac šarmirati i na kraju balade ukrasti njeno srce. Samo da bi joj se dodvorio i impresionirao je, lagaće joj da je dobio prestižnu stipendiju za mlade pisce i da piše knjigu. A ustvari, cijelo ljeto provedeno u Provincetownu, Nancyjevom rodnom mjestu, provešće u kuhinji restorana chefa Joséa Vatela (Antonio Banderas), gdje će isprva prati suđe, upoznavati se s kuhinjom, te se polako zagrijavati za ideju da se upusti u kuhanje i postane ono za šta je predodređen - veliki chef. Nancy će pričati priče kako sve svoje vrijeme provodi u pisanju, a jedna laž će voditi do druge i na kraju će shvatiti da je ne može više lagati.

Dominic Sessa, otkrovenje filma "The Holdovers" (2023), reditelja Alexandera Paynea, s nevjerovatnom lakoćom i veoma uvjerljivo portretira mladog Tonyja, dok Banderas kao Vatel mentorski inspiriše i značajna je očinska figura. Mlada Emilia Jones šarmantna je u svom portretu djevojke koja očara našeg junaka i nije bez talenta. Leo Woodall ima zanimljivu epizodu kao jedan od "problematičnih" kuhara. Kompletna ekipa u Vatelovom restoranu čini široku lepezu likova i osobenosti, te su scene u kuhinji same od sebe životne i interesantne. Da bi kompletan film imao ono nešto što ga izdvaja od gomile sličnih, jeste upravo taj savršeni odnos sastojaka, apotekarskom preciznošću izvaganih i oplemenjenih prstohvatom originalnosti, koji su u službi pričanja priče putem pokretnih slika.

"Tony" je takav film uz koji ćete moći istinski da se zabavite, opustite i, što je najvažnije, nasmijete, jer u današnje vrijeme to je postala rijetkost. U vama će probuditi interesovanje da se odmah po njegovom završetku okušate u spravljanju nekog vama dragog jela ili, ako ništa drugo, onda posjetite obližnji restoran/fast food i počastite se. Kada napustite hram sedme umjetnosti po završetku projekcije, jedno je sigurno. Pripremanje hrane i uživanje u njoj, nakon odgledanog filma "Tony", više nikada neće biti uzimani zdravo za gotovo, te će postati prava mala svetkovina i ritual koji obavljate s pažnjom svojstvenoj molitvi.

SEAD VEGARA

Umjetnost koja čuv

Naš saradnik Miralem Pervizović napravio je razgovor s maestrom Safetom Zecom o njegovim novim umjetničkim projektima u Italiji, međunarodnim izložbama i borbi za očuvanje Počitelja

Razgovarao: **MIRALEM PERVIZOVIĆ**

Ono što je nedavno privuklo pažnju međunarodne likovne javnosti jeste biblijska scena "Večera u Emausu", djelo bosanskohercegovačkog slikara i grafičara Safeta Zeca. Slika prikazuje događaj iz Kristovog života, a predstavljena je 17. septembra 2026. godine u crkvi San Pietro Apostolo, u okviru opatije Rosazzo u Italiji. Namijenjena je upravo ovom sakralnom prostoru, u kojem će trajno ostati. Ovo je treći put da se Safet Zec predstavlja na ovom mjestu svojim izuzetnim djelima, o čijoj će vrijednosti i značaju, sasvim sigurno, svjedočiti i buduće generacije.

Istovremeno, u prostorijama opatije u Udinama otvorena je izložba posvećena pripremnim radovima za velika platna i tematske cikluse, među kojima su "Zagrljaji", "Suze", "Ruke", "Hljeb" i "Molitva". Izložba posjetiocima pruža rijetku priliku da upoznaju proces nastajanja monumentalnih djela ovog velikog umjetnika. Prema najavi, bit će otvorena svakodnevno do 31. maja 2027. godine.

Stvaralački zanos i rad

Imao sam priliku da se krajem ljeta, u dva navrata, u Počitelju i na Trebeviću, nedaleko od Sarajeva, ponovo susretnem sa Safetom Zecom. Iako je zakoračio u devetu deceniju života, ovaj umjetnik i dalje zrači nevjerovatnom energijom, stvaralačkim zanosom i predanošću radu. Naši razgovori dotakli su se njegovih međunarodnih uspjeha, novih projekata u Italiji, ali i pitanja koje ga posebno zaokuplja – sudbine Počitelja, grada izuzetne historijske i kulturne vrijednosti, u kojem već gotovo pola stoljeća živi i stvara.

Vaša djela već godinama nailaze na izuzetan prijem u Italiji. Dva puta ste bili kod pape, a Vaše slike krase brojne crkve i druge kulturne prostore, uključujući i objekte nastale u obnovljenim sakralnim zdanjima. Je li činjenica da ste musliman ikada predstavljala prepreku?

- Ne, tamo je to tako. Uzmimo, naprimjer, Luciana Benettona, koji je kupio jednu crkvu u svom rodnom Trevisu, obnovio je i naručio da naslikam slike za dva glavna oltara. Vlastitim sredstvima stvorio je galerije i impresivan multimedijalni prostor u kojem se održavaju brojni kulturni sadržaji. I jednom od svojih slika napravio sam svojevrstan omaž historiji bombardovanja. Treviso je bombardovan tokom dva nesretna rata, pa me Benetton zamolio da o tome nešto naslikam za taj prostor. U glavnoj katedrali nalazi se i moja slika Hrista koji umnožavanjem hljeba, čudom, osigurava hranu za narod. Ona je udaljena svega dvadesetak metara od Ticijanovog Blagovijesti. Možete zamisliti kakav je to osjećaj! To su zaista lijepe stvari koje su mi se dogodile.

> Veliki umjetnici svojim djelima čuvaju sjećanja, povezuju kulture i otvaraju prostor za razumijevanje različitih ljudi i tradicija

Neumoran slikarski rad

Vaše predstavljanje u Italiji, čini se, ne završava izložbom u Udinama. Šta slijedi?

- Da vam otkrijem i ovo: Ankona će 2028. godine biti Evropska prijestolnica kulture, a glavna manifestacija trebala bi biti moja velika izložba u Mole Vanvitelliana, impresivnoj peterougaonoj građevini iz 18. stoljeća, smještenoj u luci. Organizatori su već izrazili želju da na aerodromu u Ankoni postave moj Egzodus. Postoji mogućnost da izlože i čitav ansambl slika, jer žele sačuvati sjećanje na historijsku povezanost Ankone i Splita. Ankona je tokom rata u Bosni i Hercegovini bila važna tačka humanitarnog koridora. Odatle je u našu zemlju stizala raznovrsna pomoć, tim putem su prolazile delegacije, a što je najvažnije, ranjenici su odlazili na liječenje. Bio je to veliki humanitarni most. Žalosno je što Split nije uključen u ovu priču i što se o toj vezi ne razmišlja dovoljno. Ankona želi da mojim slikama podsjeti ljude na ta vremena i omogući putnicima koji dolaze i odlaze iz ovog grada da vide dio ratne historije Bosne i Hercegovine. Eto, to je najava još jednog velikog projekta na kojem radim.

Svaki novi dolazak u Safetov ateljе u Počitelju otvara i pitanje odnosa prema ovom izuzetnom historijskom nasljeđu. Teško je ne primijetiti koliko se malo čini na njegovoj sistematskoj zaštiti, obnovi i predstavljanju javnosti. Dok se turisti penju

Detalj iz počiteljskog ateljea Safeta Zeca